

**ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА 01051, м. Київ, вул. Болбочана Петра
8, корпус 1 Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И
м. Київ**

01 березня 2019 року

№ 826/8711/18

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі головуючого судді Патратій О.В., розглянувши в спрощеному позовному провадженні без повідомлення учасників справи адміністративну справу

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю
«БУДІВЕЛЬНО-ІНЖИНІРИНГОВА КОМПАНІЯ «ЦЕНТР»

до Департаменту державної архітектурно-будівельної інспекції у місті Києві
про визнання протиправною та скасування постанови №60/18/10/26-25/2405/02/3

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю «БУДІВЕЛЬНО-ІНЖИНІРИНГОВА КОМПАНІЯ «ЦЕНТР» (далі - позивач, ТОВ «БІК «ЦЕНТР») звернулося до Окружного адміністративного суду міста Києва з позовом до Департаменту державної архітектурно-будівельної інспекції у місті Києві (далі - відповідач, Департамент), в якому просить визнати протиправною та скасувати постанову про накладення штрафу за порушення у сфері містобудівної діяльності від 24.05.2018 № 60/18/10/26-25/2405/02/3.

Ухвалою Окружного адміністративного суду міста Києва від 25 червня 2018 року було відкрито провадження у даній справі та призначено її до розгляду в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін.

В обґрунтування заявлених вимог позивач посилається на те, що прийнята відповідачем постанова №60/18/10/26-25/2405/02/3 від 24.05.2018 є протиправною, оскільки з боку позивача відсутні порушення державних будівельних норм та дотримано чинні вимоги містобудівних вимог та обмежень.

Відповідач у відзиві проти позову заперечив, посилаючись не те, що оскаржувана постанова є обґрунтованою, оскільки прийнята на підставі встановлених порушень, що зафіксовані в акті перевірки.

Дослідивши матеріали справи суд встановив, що відповідно до наказу Департаменту від 11.05.2018 № 143, на підставі службової записки від 11.05.2018 № СІ0/26-1105/1, з метою перевірки виконання вимог припису Департаменту про усунення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил від 03.04.2018, виданого ТОВ «ІНВЕСТИЦІЙНО-БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ «ЦЕНТРОБУД», та колективного звернення мешканців будинків за адресою: Верховинна 80-Б, Верховинна 87, Львівська 59, Львівська 59-а, Львівська 57, Львівська 57-А у Святошинському районі міста Києва від 05.04.2018, Департаментом у присутності керівника ТОВ «БІК «ЦЕНТР» Яскули М.В. проведено позапланову перевірку на об'єкті будівництва: «Будівництво громадсько-житлового комплексу з нежитловими приміщеннями та об'єктами соціального призначення та підземними паркінгами на перетині вул. Львівської та вул. Живописної у Святошинському районі м. Києва» щодо дотримання суб'єктом містобудування (замовник будівництва - Товариство з обмеженою відповідальністю «ПІВДЕНБУДКОНТРАКТ» (код ЄДРПОУ 32733621), генпідрядна організація - Товариство з обмеженою відповідальністю «ІНВЕСТИЦІЙНО-БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ «ЦЕНТРОБУД» (код ЄДРПОУ 31025135), генеральний проектувальник - Товариство з обмеженою відповідальністю «БУДІВЕЛЬНО-ІНЖИНІРИНГОВА КОМПАНІЯ «ЦЕНТР» (код ЄДРПОУ 36336262) вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил.

Перевірка проводилась у період з 11.05.2018р. до 14.05.2018р.

При цьому, предметом перевірки було: дотримання вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил під час виконання підготовчих та будівельних робіт; виконання вимог припису Департаменту про усунення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил від 03.04.2018, виданого ТОВ «ІНВЕСТИЦІЙНО-БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ «ЦЕНТРОБУД».

За наслідками перевірки було складено акт № б/н, яким зафіксовано наступні порушення:

1) проект «Будівництво громадсько-житлового комплексу з нежитловими приміщеннями та об'єктами соціального призначення та підземними паркінгами на перетині вул. Львівської та вул.

Живописної у Святошинському районі м. Києва» розроблено не у відповідності до вихідних даних на проектування, а саме:

- містобудівними умовами та обмеженнями забудови земельної ділянки від 04.08.2016р. №667/16 012 009-16 зазначено, що при проектуванні слід забезпечити кількість машиномісць не менше ніж І м/м на кожен квартиру у цьому комплексі, тобто виходячи із кількості квартир 269 шт. має бути запроєктовано така ж кількість машиномісць натомість проектом передбачено влаштування 96 м/ м.;

- вище зазначеними містобудівними умовами та обмеженнями зазначено максимальну поверховість будинку, вона має бути визначена розрахунком п.3.8 прим. 1, ДБН 360-92** а саме, не менш ніж 12.2-12 м.кв/людину. Площа ділянки складає 5602 м.кв/12 м. кв.люд = 466 людей, проектом передбачено розміщення 532 людини, тобто за наявної земельної ділянки перевищено можливу поверховість;

- проектом не передбачено влаштування приміщень для прийому дільничним інспектором, що є вимогою містобудівних умов;

- не забезпечено мешканців соціально-побутовими закладами, зокрема школи, дитячі садки.

2) площа майданчика для господарських цілей не відповідає нормативній та не передбачає місце для виходу собак.

3) порушено ДБН В.-15.2007 «Автостоянки та гаражі легкових автомобілів», а саме:

- при наявності більше 50 паркомісць, паркінг має бути оснащено не менш ніж двома в'їздами/виїздами один для регулярного сполучення, інший для аварійного, натомість проектом передбачено один регулярний в'їзд та один виїзд;

- мінімальна відстань від краю проїжджої частини до в'їзду в паркінг має бути не менше ніж 35 метрів, натомість відповідно до генерального будівельного плану відстань значно менша;

- сполучено паркінг з житловою частиною через сходову клітину.

Відповідно до акта зазначене вище є порушенням ч. 2 ст. 5 та ч. 2 ст. [26 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»](#), п. 3.16, п. 3.8 ДБН 360-92** «Планування і забудова міських і сільських поселень», п. 5.5, п. 5.8, п. 6.48 ДБН В.2.3-15:2007 «Автостоянки та гаражі для легкових автомобілів» та п. 1,5, 11 містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки.

Крім того, в акті вказано, що:

- генеральним підрядником - ТОВ «ІНВЕСТИЦІЙНО-БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ «ЦЕНТРОБУД» вимоги припису Департаменту про усунення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил від 03.04.2018 не виконано, а саме: не встановлено схему організації дорожнього руху та відсутні дорожні знаки;

- ТОВ «ІНВЕСТИЦІЙНО-БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ «ЦЕНТРОБУД» протягом року за допущені правопорушення було піддано стягненню, передбаченому [Законом України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності»](#) (постанова № 41/18/10/26-5/1204/02/6 від 12.04.2018);

- на об'єкті: «Будівництво громадсько-житлового комплексу з нежитловими приміщеннями та об'єктами соціального призначення та підземними паркінгами на перетині вул. Львівської та вул. Живописної у Святошинському районі м. Києва» генеральним підрядником - ТОВ «ІНВЕСТИЦІЙНО-БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ «ЦЕНТРОБУД» встановлено паркан не у відповідності з проектом виконання робіт (ПВР), а саме: межі паркану не відповідають будівельному генеральному плану ПВР, також згідно зазначеного ПВР на будівельному майданчику відсутній в'їзд зі сторони вул. Львівської.

Відповідно до акта зазначене вище є порушенням пп. «а» ч. 3 [ст. 41 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»](#), п. 6.2.6 ДБН А.3.2-2-2009 «Система стандартів безпеки праці. Охорона праці і промислова безпека в будівництві. Основні положення», [ст. 9 Закону України «Про архітектурну діяльність»](#).

14.05.2018р. Департаментом було складено протокол про правопорушення у сфері містобудівної діяльності, вчинені генеральним проектувальником - ТОВ «БУДІВЕЛЬНО-ІНЖИНІРИНГОВА КОМПАНІЯ «ЦЕНТР», а також видано припис про усунення вказаною особою порушень вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил у строк до 14.06.2018.

24.05.2018р. на підставі вказаних акта перевірки та протоколу Департаментом було прийнято постанову № 60/18/10/26-25/2405/02/3 про накладення на ТОВ «БУДІВЕЛЬНО-ІНЖИНІРИНГОВА

КОМПАНІЯ «ЦЕНТР» штрафу у розмірі 158 580,00 грн. за правопорушення у сфері містобудівної діяльності, а саме:

- п. 1,5, 11 містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки;
- ч. 2 ст. 5 та ч. 2 ст. [26 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»](#);
- п. 3.8 ДБН 360-92** «Планування і забудова міських і сільських поселень»;
- п. 5.5, п. 5.8, п. 6.48 ДБН В.2.3-15:2007 «Автостоянки та гаражі для легкових автомобілів».

Не погоджуючись з такими діями та рішеннями відповідача позивач і звернувся з даним позовом. Оцінивши належність, допустимість і достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок наявних у матеріалах справи доказів у їх сукупності, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні, суд приходять до наступних висновків.

Згідно частини 1 [статті 3 Кодексу адміністративного судочинства України](#) адміністративне судочинство здійснюється відповідно до [Конституції України](#), [Кодексу адміністративного судочинства України](#) (далі - [КАС України](#)) та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до частини першої [статті 2 КАС України](#) завданням адміністративного судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів у сфері публічно-правових відносин з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

У зв'язку з цим, у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені [Конституцією](#) та законами України; з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); безсторонньо (неупереджено); добросовісно; розсудливо; з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації; пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; своєчасно, тобто протягом розумного строку.

З огляду на зазначену норму, як зазначено у Постанові Пленуму Вищого адміністративного суду України від 6 березня 2008 року N 2, під час розгляду спорів щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень суди незалежно від підстав, наведених у позовній заяві, повинні перевіряти їх відповідність усім зазначеним вимогам.

Відповідно до [статті 10 Закону України "Про архітектурну діяльність" від 20 травня 1999 року № 687-XIV](#) (в редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин) для забезпечення під час забудови територій, розміщення і будівництва об'єктів архітектури додержання суб'єктами архітектурної діяльності затвердженої містобудівної та іншої проектної документації, вимог вихідних даних, а також з метою захисту державою прав споживачів будівельної продукції

здійснюється в установленому законодавством порядку державний архітектурно-будівельний контроль та нагляд.

Державний архітектурно-будівельний контроль здійснюють органи державного архітектурно-будівельного контролю, визначені [статтею 6 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності"](#).

Згідно з частиною 1 [статті 41 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності" від 17 лютого 2011 року № 3038-VI](#) (в редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин) державний архітектурно-будівельний контроль - це сукупність заходів, спрямованих на дотримання замовниками, проектувальниками, підрядниками та експертними організаціями вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил під час виконання підготовчих та будівельних робіт.

Державний архітектурно-будівельний контроль здійснюється органами державного архітектурно-будівельного контролю в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Позаплановою перевіркою вважається перевірка, що не передбачена планом роботи органу державного архітектурно-будівельного контролю.

Пунктом частини 1 [статті 41 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності"](#) передбачено, що однією з підстав для проведення позапланової перевірки є звернення фізичних чи юридичних осіб про порушення суб'єктом містобудування вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності.

Суд зазначає, що підставою для проведення позапланової перевірки позивача було звернення колективне звернення фізичних осіб, в тому числі ОСОБА_3, до відповідача, копія якого міститься в матеріалах адміністративної справи.

За правилами пунктів 1-3 частини 3 [статті 41 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності"](#) посадові особи органів державного архітектурно-будівельного контролю під час перевірки мають право:

- 1) безперешкодного доступу до місць будівництва об'єктів та до об'єктів, що підлягають обов'язковому обстеженню;
- 2) складати протоколи про вчинення правопорушень, акти перевірок та накладати штрафи відповідно до закону;
- 3) у разі виявлення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил, містобудівних умов та обмежень, затвердженого проекту або будівельного паспорта забудови земельної ділянки видавати обов'язкові для виконання приписи.

Процедуру здійснення заходів, спрямованих на дотримання замовниками, проектувальниками, підрядниками та експертними організаціями (далі - суб'єкти містобудування) вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил під час виконання підготовчих та будівельних робіт визначає Порядок здійснення державного архітектурно-будівельного контролю, затверджений [Постановою Кабінету Міністрів України від 23 травня 2011 року № 553](#) (в редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин).

Відповідно до пункту 9 Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного контролю державний архітектурно-будівельний контроль здійснюється у присутності суб'єктів містобудування або їх представників, які будують або збудували об'єкт будівництва.

Підпунктами 1-3 пункту 11 Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного контролю встановлено, що посадові особи органів державного архітектурно-будівельного контролю під час проведення перевірки мають право:

- 1) безперешкодного доступу до місць будівництва об'єктів та до об'єктів, що підлягають обов'язковому обстеженню;
- 2) складати протоколи про вчинення правопорушень, акти перевірок та накладати штрафи відповідно до закону;
- 3) у разі виявлення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил, містобудівних умов та обмежень, затвердженого проекту або будівельного паспорта забудови земельної ділянки видавати обов'язкові для виконання приписи.

У разі відмови суб'єкта містобудування, щодо якого здійснюється державний архітектурно-будівельний контроль, у допуску посадових осіб органу державного архітектурно-будівельного контролю до проведення перевірки, відмови суб'єкта містобудування в наданні документів, необхідних для здійснення заходів державного архітектурно-будівельного контролю, відсутності суб'єкта містобудування, якому у визначений цим Порядком строк було надіслано повідомлення про проведення перевірки, або його уповноваженої особи (за довіреністю) на об'єкті під час перевірки складається відповідний акт.

За приписами пункту 17 Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного контролю у разі виявлення порушень вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил, крім акта перевірки, складається протокол, видається припис про усунення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил або припис про зупинення підготовчих та/або будівельних робіт (далі - припис).

У приписі обов'язково встановлюється строк для усунення виявлених порушень згідно з додатком. Пунктом 19 Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного контролю встановлено, що припис складається у двох примірниках. Один примірник припису залишається в органі державного архітектурно-будівельного контролю, а інший надається суб'єкту містобудування, щодо якого здійснюється державний архітектурно-будівельний контроль.

Припис підписується посадовою особою органу державного архітектурно-будівельного контролю, яка провела перевірку.

Згідно пункту 20 Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного контролю протокол разом з усіма матеріалами перевірки протягом трьох днів після його складення подається посадовій особі органу державного архітектурно-будівельного контролю, до повноважень якої належить розгляд справ про правопорушення у сфері містобудівної діяльності.

Пунктом 21 Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного контролю передбачено, що якщо суб'єкт містобудування, щодо якого здійснюється державний архітектурно-будівельний контроль, не погоджується з актом перевірки, він підписує його із зауваженнями, які є невід'ємною частиною такого акта.

Судом встановлено, та підтверджено матеріалами адміністративної справи, що відповідачем дотримані вищезазначені вимоги законодавства щодо проведення перевірки.

З приводу дотримання процедури розгляду справи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності судом встановлено наступне.

За приписами частини 2 [статті 41 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності"](#) орган державного архітектурно-будівельного контролю розглядає відповідно до закону справи про адміністративні правопорушення та справи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності. Процедуру накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності (далі - штрафи), що передбачені Законом України Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності визначає Порядок накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності, затверджений [постановою Кабінету Міністрів України від 06 квітня 1995 року № 244](#) (в редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин).

За правилами пункту 9 Порядку накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності про вчинення правопорушення у сфері містобудівної діяльності посадові особи органів державного архітектурно-будівельного контролю, які згідно з функціональними обов'язками здійснюють державний архітектурно-будівельний контроль (далі - уповноважена посадова особа органу державного архітектурно-будівельного контролю), складають протокол про правопорушення у сфері містобудівної діяльності.

Відповідно до пункту 10 Порядку накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності уповноважена посадова особа органу державного архітектурно-будівельного контролю складає протокол про правопорушення у сфері містобудівної діяльності у двох примірниках, один з яких надається під підпис суб'єкту містобудування, що притягається до відповідальності за правопорушення у сфері містобудівної діяльності, не пізніше трьох робочих днів з дня складення акта перевірки такого суб'єкта містобудування.

Пунктом 13 Порядку накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності передбачено, що протокол про правопорушення у сфері містобудівної діяльності підписується особою, яка його склала, суб'єктом містобудування, який притягається до відповідальності за правопорушення у сфері містобудівної діяльності, а також свідками (у разі наявності).

У разі відмови суб'єкта містобудування, який притягається до відповідальності за правопорушення у сфері містобудівної діяльності, від підписання протоколу або ознайомлення з ним уповноважена посадова особа органу державного архітектурно-будівельного контролю, що складає протокол, робить про це відповідну відмітку в ньому.

Суб'єкт містобудування, який притягається до відповідальності за правопорушення у сфері містобудівної діяльності, має право подати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, які є його невід'ємною частиною, а також викласти мотиви своєї відмови від його підписання.

За приписами пункту 15 Порядку накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності протокол про правопорушення у сфері містобудівної діяльності та інші матеріали подаються посадовій особі органу державного архітектурно-будівельного контролю, уповноваженій розглядати справу про правопорушення у сфері містобудівної діяльності, з метою вирішення питання притягнення до відповідальності та накладення штрафу протягом трьох днів після його складення.

Згідно пункту 16 Порядку накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності справа про правопорушення у сфері містобудівної діяльності (далі - справа) розглядається посадовою особою органу державного архітектурно-будівельного контролю, до повноважень якої належить розгляд таких справ, *протягом 15 днів з дня одержання зазначеною особою протоколу про правопорушення* у сфері містобудівної діяльності та інших матеріалів справи.

Пунктом 17 Порядку накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності передбачено, що справа може розглядатися за участю суб'єкта містобудування, який притягається до відповідальності, або його уповноваженого представника, експертів, інших осіб.

Відомості про час і місце розгляду справи повідомляються суб'єкту містобудування, який притягається до відповідальності, та іншим особам, які беруть участь у розгляді справи, не пізніше як за три доби до дня розгляду справи.

За приписами пункту 19 Порядку накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності доказами у справі про правопорушення у сфері містобудівної діяльності є будь-які фактичні дані, на підставі яких встановлюється наявність чи відсутність правопорушення, винність відповідного суб'єкта містобудування в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Зазначені дані встановлюються на підставі протоколу про правопорушення у сфері містобудівної діяльності, у разі потреби на підставі пояснень суб'єкта містобудування, який притягається до відповідальності, свідків, а також інших документів.

Відповідно до пункту 20 Порядку накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності посадова особа органу державного архітектурно-будівельного контролю, до повноважень якої належить розгляд справ, під час підготовки справи до розгляду з'ясовує:

- 1) чи належить до її компетенції розгляд цієї справи;
- 2) чи правильно складено протокол та інші матеріали справи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності;
- 3) чи сповіщено суб'єкта містобудування, щодо якого складено протокол про правопорушення у сфері містобудівної діяльності, про час і місце розгляду справи;
- 4) чи витребувані необхідні додаткові матеріали;
- 5) чи підлягають задоволенню клопотання (за наявності) суб'єкта містобудування, який притягається до відповідальності, або інших осіб, що беруть участь у справі.

Судом встановлено, що відповідач в Протоколі про правопорушення у сфері містобудівної діяльності від 14 травня 2018 року зазначено, що розгляд справи про правопорушення відбудеться об 11 год. 30 хв. 24 травня 2018 року. Протокол складено, як зазначено у ньому, у присутності директора ТОВ «БІК «Центр» Яскули М.В., який від підпису та отримання протоколу відмовився.

У протоколі міститься відмітка про надіслання його примірника поштою, однак поштове відправлення згідно наявної в матеріалах справи копії поштового конверту було повернуто поштовим відділенням без вручення адресату (том I, а.с. 176).

Як вбачається з матеріалів справи, протокол про правопорушення у сфері містобудівної діяльності разом з приписом та актом перевірки від 14.05.2018 року було вручено директору ТОВ «БІК «Центр» Яскулі М.В. лише **04 червня 2018 року**, про що міститься відповідний підпис у супровідному листі Департаменту Державної архітектурно-будівельної інспекції у м. Києві 14.05.18 № 10/260-9/1405/02/3 (том I, а.с. 174).

Проте розгляд справи про правопорушення відбувся **24 травня 2018 року**, про що свідчить винесення Департаментом Державної архітектурно-будівельної інспекції у м. Києві 24 травня 2018 року Постанови № № 60/18/10/26-25/2405/02/3 «Про накладення штрафу за правопорушення у сфері містобудівної діяльності», згідно з якою на позивача накладено штраф в розмірі 158 580 грн.

Отже, матеріали справи підтверджують, що відповідачем не повідомлено належним позивача про дату та час розгляду справи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності та не вручено останньому протокол про правопорушення у сфері містобудівної діяльності та інші матеріали справи за 15 днів до дня розгляду справи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності.

Таким чином, при винесенні постанови відповідачем не дотримано пункт 16 та підпункт 3 пункту 20 Порядку накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності, чим позбавлено ТОВ «БІК «Центр» права на захист, на надання заперечень, доказів та пояснень на обґрунтування своєї позиції.

Отже, суд дійшов висновку, що Департаментом Державної архітектурно-будівельної інспекції у м. Києві порушено порядок розгляду справи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності.

Щодо виявлених під час перевірки порушень, наявність яких стала підставою для винесення оскаржуваного рішення, суд зазначає наступне.

Відповідно до [статті 1 Закону № 3038-VI](#) містобудівна документація - затверджені текстові та графічні матеріали з питань регулювання планування, забудови та іншого використання території.

Містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки (далі - містобудівні умови та обмеження) - документ, що містить комплекс планувальних та архітектурних вимог до проектування і будівництва щодо поверховості та щільності забудови земельної ділянки, відступів будинків і споруд від червоних ліній, меж земельної ділянки, її благоустрою та озеленення, інші вимоги до об'єктів будівництва, встановлені законодавством та містобудівною документацією.

План зонування території (зонінг) - містобудівна документація, що визначає умови та обмеження використання території для містобудівних потреб у межах визначених зон.

Проектна документація - затверджені текстові та графічні матеріали, якими визначаються містобудівні, об'ємно-планувальні, архітектурні, конструктивні, технічні, технологічні вирішення, а також кошториси об'єктів будівництва.

Схеми планування території на регіональному рівні - планувальна документація, яка розробляється у розвиток Генеральної схеми планування території України та визначає принципові вирішення розвитку, планування, забудови, використання територій адміністративно-територіальних одиниць та їх окремих частин;

Відповідно до ч. 2 [ст. 26 Закону № 3038-VI](#) суб'єкти містобудування зобов'язані дотримуватися містобудівних умов та обмежень під час проектування і будівництва об'єктів.

У відповідності до ч. 1 [ст. 31 Закону № 3038-VI](#) проектна документація на будівництво об'єктів розробляється у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування, з урахуванням вимог містобудівної документації та вихідних даних і дотриманням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил та затверджується замовником.

Згідно ч. 2 [ст. 5 Закону № 3038-VI](#) вимоги містобудівної документації є обов'язковими для виконання всіма суб'єктами містобудування.

Відповідно до пункту 1 частини 1 [статті 29 Закону № 3038-VI](#) містобудівні умови та обмеження є однією із основних складових вихідних даних, і відповідно до [статті 31 цього Закону](#), повинні враховуватись при розробленні проектної документації на будівництво.

Відповідно до ч. 1 [ст. 9 Закону України «Про архітектурну діяльність» від 20.05.1999 № 687-XIV](#) (далі - Закон № 687-XIV) будівництво (нове будівництво, реконструкція, реставрація, капітальний ремонт) об'єкта архітектури здійснюється відповідно до затвердженої проектної документації, державних стандартів, норм і правил у порядку, визначеному [Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності»](#).

Так, Порядок розроблення проектної документації на будівництво об'єктів затверджений [наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 16.05.2011 №45](#) (що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 01.06.2011 за № 651/19389). Цей Порядок визначає процедуру розроблення проектної документації на будівництво об'єктів та поширюється на суб'єктів містобудування.

Положеннями п.п. 3, 4 цього Порядку (в редакції чинній на момент розроблення та затвердження проектної документації на об'єкт будівництва) визначено, що для забезпечення проектування об'єкта будівництва замовник повинен надати генпроектувальнику (проектувальнику) вихідні дані на проектування. Основними складовими вихідних даних є: містобудівні умови та обмеження; технічні умови; завдання на проектування.

Завдання на проектування об'єктів будівництва складається і затверджується замовником за погодженням із генпроектувальником (проектувальником). Завдання на проектування визначає обґрунтовані вимоги замовника до планувальних, архітектурних, інженерних і технологічних рішень об'єкта будівництва, його основних параметрів, вартості та організації його будівництва і складається з урахуванням технічних умов, містобудівних умов та обмежень.

Пунктом 9 Порядку розроблення проектної документації на будівництво об'єктів визначено, що проектна документація на будівництво об'єктів (визначення проекту міститься в абз. 6 ч. 1 [ст. 1 Закону №687-XIV](#)) розробляється з урахуванням вимог містобудівної документації, вихідних даних на проектування та дотриманням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил.

Склад та зміст проектної документації об'єктів будівництва на всіх стадіях проектування визначаються згідно з будівельними нормами і мають бути достатніми для оцінки проектних рішень та їх реалізації (п. 10 зазначеного Порядку).

З контексту наведених норм можна дійти правового висновку, що проектна документація об'єкта будівництва має розроблятися проектувальником з дотриманням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил та з урахуванням вихідних даних на проектування.

Між тим, відповідно до пункту 8 частини першої [статті 1 Закону №3038-VI](#) містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки - це документ, що містить комплекс планувальних та архітектурних вимог до проектування і будівництва щодо поверховості та щільності забудови земельної ділянки, відступів будинків і споруд від червоних ліній, меж земельної ділянки, її благоустрою та озеленення, інші вимоги до об'єктів будівництва, встановлені законодавством та містобудівною документацією.

Згідно частинами 1 - 3 [статті 29 Закону № 3038-VI](#) основними складовими вихідних даних є: містобудівні умови та обмеження; технічні умови; завдання на проектування. Фізична або юридична особа, яка подала виконавчому органу сільської, селищної, міської ради або у разі розміщення земельної ділянки за межами населених пунктів - районній державній адміністрації заяву про намір щодо забудови земельної ділянки, що перебуває у власності або користуванні такої особи, повинна одержати містобудівні умови та обмеження для проектування об'єкта будівництва. Містобудівні умови та обмеження надаються відповідними спеціально уповноваженими органами містобудування та архітектури на безоплатній основі.

В силу норми абзацу 2 частини 1, частини 2 [статті 26 Закону № 687-XIV](#) архітектор, інші проектувальники, які здійснюють роботи по створенню об'єктів архітектури, зобов'язані додержуватися державних стандартів, норм і правил, вимог вихідних даних на проектування. Проектна організація, яка розробляла проектну документацію, а також головний архітектор та головний інженер проекту несуть відповідальність за відповідність проектної документації вихідним даним на проектування, вимогам державних стандартів, норм і правил.

Отже, з наведених норм слідує, що законодавством регламентовано зобов'язання розробників проектної документації враховувати вимоги містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки, забезпечуючи відповідність їм розроблених ними проектів. При цьому, невиконання цих вимог є правовою підставою для притягнення розробника, безпосередньо яким або від імені якого виконана проектна документація, до відповідальності в порядку [статті 2 Закону України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності»](#).

Як вбачається з Акта перевірки, першим порушенням зазначено те, що містобудівними умовами та обмеженнями забудови земельної ділянки від 04.08.2016р. №667/16/012/009-16 зазначено, що при проектуванні забезпечити кількість машиномісць не менше ніж 1 м/м на кожен квартиру у цьому комплексі тобто виходячи із кількості квартир 269 шт. має бути запроєктовано така ж кількість машиномісць, натомість проектом передбачено влаштування 96 м/м.

Відповідно до п. 7.43 ДБН 360-92** Містобудування. Планування і забудови міських і сільських поселень», затвердженого наказом Держкоммістобудування від 17.04.1992 №44, зберігання легкових автомобілів у містах (населених пунктах) слід передбачати відповідно до функціонального зонування їх територій. У житлових районах повинне бути забезпечене постійне зберігання усіх автомобілів (100 %), які належать жителям цих районів, тимчасове зберігання автомобілів відвідувачів. Кількість місць постійного зберігання легкових автомобілів у житлових районах визначається, виходячи із кількості населення даного району на розрахунковий термін і розрахункового рівня автомобілізації, а тимчасового зберігання, - виходячи з умов забезпечення цими місцями як мінімум 10 % розрахункового парку автомобілів, які належать жителям даного району.

Проте відповідачем не було враховано, що при наданні земельної ділянки на перетині вулиць Живописна та Львівська Київська міська рада керувалась рішенням від 27 січня 2005 року N 11/2587 «Про Правила забудови м. Києва», де містилась рекомендація щодо проектування кількості паркомісць у відповідності до кількості квартир. Однак ці «Правила» втратили чинність згідно з рішенням Київської міської ради від 13 вересня 2011 року N 11/6227, а отже в подальшому, тобто на момент надання позивачу містобудівних умов в 2016 році, необхідно було керуватись наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та жилого-комунального господарства № 109 від 07.07.2011 року, де передбачається процедура та вимоги щодо містобудівних умов та обмежень, що надаються Забудовнику. Ці правила не містять такої вимоги, як проектування паркомісць на кожен квартиру, а передбачають здійснення розрахунку у відповідності до вимог ДБН.

В зв'язку з цим позивач, керуючись змінами № 4 ДБН 360-92**, ТУ ДАІ від 26 грудня 2016 року № 9622/125/18/02-2016, розрахував загальну місткість підземного паркінгу - 83 м/м, та відкритих

автостоянках у кількості 12 машиномісць (для постійного та тимчасового зберігання автотранспорту мешканців житлового будинку, для тимчасового зберігання легкових автомобілів працівників і відвідувачів вбудованих приміщень), що відповідає розрахунку (наведеному у МБР та пояснювальній записці розділу ГП) виконаному відповідно до вимог п. 7.43, п. 7.51, таблиць 7.4а, 7.6 зміни № 4 ДБН 360-92**.

Згідно п.п. 7.43, 7.45, 7.46 ДБН 360-92 «Планування і забудова міських і сільських поселень» при розробленні проектної документації на будівництво житлових комплексів та окремих житлових будинків, залежно від передбачуваної їх категорії за рівнем комфорту та соціальної спрямованості, конкретизується прийнята в містобудівній документації потреба в машино-місцях для цих будинків та тип гаража чи відкритої автостоянки з використанням даних таблиці 7.4 б.

У житлових районах із новою багатоповерховою забудовою пріоритетним типом гаражів для постійного зберігання індивідуальних легкових автомобілів повинні бути окремо розташовані багатоповерхові наземні (до 9 поверхів), підземні (до 5 поверхів) та комбіновані наземно-підземні, в тому числі і механізовані (автоматизовані) гаражі. Допускається влаштування гаражів, вбудованих у перші, цокольні й підвальні поверхи багатоповерхових житлових будинків, а також відкритих автостоянок із наступним їх перевлаштуванням у гаражі різного типу.

Довжина пішохідного підходу до гаражів і автостоянок постійного зберігання легкових автомобілів від місця проживання володаря не повинна перевищувати 800 м, а в умовах реконструкції - 1000 м. Віддаленість автостоянок, призначених для тимчасового зберігання від входів у житлові будинки, не повинна перевищувати 150 м.

Розрахункова кількість машиномісць, що необхідна для мешканців житлового будинку для постійного зберігання у периферійній зоні складає 96м/м, проектом передбачено 83 м/м, решту 13 м/м може бути розміщено на суміжних парковках «КІЇВПАРКСЕРВІС». Розрахункова кількість місць для тимчасового зберігання машиномісць складає - 24м/м, проектом передбачено 12 м/м. Решту може бути розміщено на суміжних парковках «КІЇВПАРКСЕРВІС».

Відповідно до містобудівного розрахунку та проекту підземного паркінгу, недостатню кількість паркомісць може бути забезпечено КІЇВТРАНСПАРКСЕРВІСом (13 місць постійного зберігання автомобілів та 12 місць для тимчасового зберігання).

З урахуванням вказаних розрахунків, які здійснено для будівництва житлових комплексів в цілому, що відповідає положенням ДБН 360-92** «Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень», висновки органу контролю щодо порушень при проектуванні паркомісць є помилковими.

Щодо порушення гранично допустимої поверховості, яка не відповідає примітці 1 п. 3.8 ДБН 360-92**, слід зазначити наступне.

У пункті 3.8* ДБН 360-92** зазначено, що реконструкція житлової забудови, яка склалася, повинна передбачати: планомірне упорядкування територій; модернізацію старих капітальних будинків, ліквідацію аварійних і малопридатних для проживання будинків; знесення частини придатного для експлуатації фонду з метою вирішення невідкладних загальноміських потреб; винос або перепрофілювання шкідливих у санітарно-гігієнічному і вибухово-, пожежонебезпечному відношенні об'єктів; використання вивільнюваних ділянок для розміщення нового житлового і культурно-побутового будівництва, озеленення, улаштування спортивних і дитячих майданчиків, куточків відпочинку тощо. Здійснення реконструкції забудови повинне обґрунтовуватися спеціальними техніко-економічними розрахунками, містобудівними і санітарно-гігієнічними вимогами.

Пункт 3.8 Примітка 1 визначає, що мінімальну розрахункову площу ділянки для окремого житлового будинку (без розміщення на ній дитячих дошкільних установ і підприємств обслуговування, гаражів, що належать громадянам, фізкультурних і спортивних споруд) необхідно приймати відповідно до кількості його мешканців - не менше як: 30,1 - 23,3 м²/люд. (при забудові до 3 поверхів), 20,2 - 17,0 м²/люд. (4 - 5 поверхів), 15,3 - 13,9 м²/люд. (6 - 8 поверхів), 12,2 - 12,0 м²/люд. (9 - 12 поверхів). Отже пункт 3.8 ДБН 360-92** висвітлює вимоги для розрахунку площі ділянки реконструкції житлової забудови.

В даному випадку у зв'язку з новим будівництвом необхідно використовувати п. 3.13, п. 3.16 ДБН 360-92** які дають вимоги щодо забудови ділянки, враховуючи санітарні та протипожежні норми, благоустрій території який передбачає майданчики різного призначення, що розраховуються від кількості мешканців будинку, що проектується.

Як свідчить позитивний експертний звіт від 10 березня 2017 року № 3-200-16-ЕП/КО отриманий за результатами розгляду проектної документації від ТОВ «УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ЕКСПЕРТИЗА» всі ці вимоги проектом витримано.

Стосовно незабезпечення мешканців соціально-побутовими закладами, зокрема школою, дитячим садком, суд зазначає наступне.

Як вбачається з п. 7.10 рішення Київської міської ради від 12.07.2007р. № 1106/1767 «Про передачу ТОВ «Південбудконтракт» земельної ділянки для будівництва, експлуатації та обслуговування громадсько-житлового комплексу з нежитловими приміщеннями та об'єктами соціального призначення та підземними паркінгами на перетині вул. Львівської та вул. Живописної у Святошинському районі м. Києва, товариство у складі проекту будівництва необхідно було виконати розрахунки щодо забезпеченості населення об'єктами соціальної сфери (дитячі дошкільні заклади, загальноосвітні школи, об'єкти охорони здоров'я тощо) і передбачити їх розміщення та будівництво одночасно із спорудженням громадсько-житлового комплексу.

На виконання вказаної норми ТОВ «Архіплан» (ліценція № 595254) розробило за Договором підряду № 15/4 Містобудівний розрахунок до проекту «Будівництво громадсько-житлового комплексу з нежитловими приміщеннями та об'єктами соціального призначення та підземними паркінгами на перетині вул. Львівської та вул. Живописної у Святошинському районі м. Києва», відповідно до якого додаткова розрахункова потреба в дошкільних навчальних закладах складає 51 місце. Рівень забезпеченості існуючими дошкільними навчальними закладами становить 72%. Додаткову розрахункову потребу можливо задовольнити шляхом використання приміщень колишнього ДНЗ № 553 по вул. Верховинній 91/93 як дошкільного навчального закладу на повну потужність. В загальноосвітніх навчальних закладах додаткова розрахункова потреба відсутня (рівень забезпеченості 100%).

Отже, Містобудівні розрахунки проведені ТОВ «Архіплан» вказують, що майбутні жителі комплексу цілком забезпечені загальноосвітніми школами.

Щодо площі майданчика для господарських цілей та не передбачення місця для виходу собак, то відповідно до пункту 3.16 ДБН 360-92** при проектуванні житлової забудови слід передбачити розміщення майданчиків, розмір яких і відстані від них до житлових і громадських будинків треба приймати не менші ніж у таблиці 3.2.

Водночас, приміткою 2 таблиці 3.2 пункту 3.16 передбачено, що допускається зменшувати, але не більше ніж на 50 %, питомі розміри майданчиків: для дитячих ігор, відпочинку дорослого населення і занять фізкультурою у районах з пиловими бурями при створенні закритих споруд; для господарських цілей при забудові житловими будинками, обладнаними приміщеннями для сушіння білизни, ліфтами, сміттепроводами; для занять фізкультурою при формуванні єдиного фізкультурно-оздоровчого комплексу мікрорайону для школярів і дорослого населення.

В свою чергу Департаментом в Акті перевірки чітко не зазначено, яка передбачена площа майданчика для господарських цілей та наскільки вона зменшена у процентному співвідношенні.

Щодо виходу собак, то згідно ДСТУ-Н Б Б.2.2-9:2013 майданчик для виходу домашніх тварин відноситься до території спільного користування у складі мікрорайону (кварталу).

Згідно наявного Містобудівного розрахунку додаткову потребу в житловій території мешканців житлового комплексу можливо задовольнити за рахунок зеленої зони вздовж проспекту Перемоги (урочище «П'ята просіка»), оскільки ділянка зазначеного комплексу знаходиться в пішохідній доступності до цієї зони.

Стосовно порушення позивачем пункту 5.5, пункту 5.8, пункту 6.48 ДБН В.2.3-15:2007 «Автостоянки та гаражі для легкових автомобілів», а саме при наявності більше 50 паркомісць, паркінг має бути оснащено не менш ніж двома в'їздами/виїздами один для регулярного сполучення, інший для аварійного, натомість проектом передбачено один регулярний в'їзд та один виїзд, суд зазначає наступне.

Згідно з пунктом 5.5 ДБН В.2.3-15:2007 Автостоянки для постійного та тимчасового зберігання більше 50 автомобілів повинні мати не менш двох в'їздів-виїздів: один для регулярного руху (головний), інші - для аварійної евакуації автомобілів. Аварійні виїзди можуть виходити на внутрішньоквартальні проїзди житлового району. Кількість аварійних виїздів встановлюється виходячи з розрахунку - один виїзд за кількості понад 50 до 200 автомобілів і додатково один виїзд на кожні наступні повні або неповні 200 автомобілів. За малої місткості (до ,50 місць) допускається

об'єднаний в'їзд-виїзд завширшки не менш ніж 4,5 м. На автостоянках більшої місткості в'їзд і виїзд повинні бути розосередженими.

Отже, пункт 5.5 ДБН В.2.3-15:2007 поширюється на Автостоянки та гаражі для легкових автомобілів. Натомість у даному випадку слід керуватися пунктом 6.12 ДБН В.2.3-15:2007 «Автостоянки та гаражі для легкових автомобілів», відповідно до якого кількість та тип рамп і відповідно кількість необхідних виїздів-в'їздів у гаражі визначається кількістю автомобілів, розташованих на всіх поверхах, крім першого (у підземних гаражах - на всіх поверхах), з урахуванням режиму використання гаража, розрахункової інтенсивності руху та планувальних рішень щодо його організації, і повинне прийматися при кількості автомобілів: до 100 включно - одна односмугова рампа понад 100 до 1000 - одна двосмугова або дві односмугові рампи понад 1000 - дві двосмугові рампи.

Крім того, суд враховує Експертний звіт від 10 березня 2017 року, отриманий за результатами розгляду проектної документації від ТОВ «УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ЕКСПЕРТИЗА», з якого вбачається, що Проектом витримано нормативні вимоги щодо підземного паркінгу.

Щодо сполучення паркінгу з житловою частиною через сходову клітину, то у відповідності до пункту 6.48 ДБН В.2.3-15:2007 у вбудованих в житлові будинки підземних гаражах сполучення сходових кліток та ліфтових шахт з житловою частиною не допускається. Для забезпечення функціонального зв'язку між поверхами підземного гаража та першим поверхом будинку іншого призначення дозволяється влаштовувати сходові клітки та шахти ліфтів за умови влаштування входів в них в підземній частині через протипожежні тамбур-шлюзи 1-го типу. При відповідному обґрунтуванні в підземних гаражах з кількістю поверхів не більше 2-х допускається влаштування виходів в такі сходові клітки та шахти ліфтів основної частини будівлі через протипожежні тамбуршлюзи 1-го типу з підпором повітря у разі пожежі за умови погодження з центральним органом державного пожежного нагляду.

По проекту вихід з підземних гаражів до будинку іншого призначення передбачений через протипожежні тамбур-шлюзи 1-го типу також запроектовано евакуаційний вихід з підземного поверху через сходову клітину СІ типу, також запроектовано евакуаційний вихід з підземного поверху через сходову клітину СІ з окремим виходом назовні, який відокремлюється від іншої частини сходової клітини суцільною протипожежною перегородкою 1-го типу на висоті одного поверху.

Щодо в'їзду в паркінг безпосередньо з перехрестя з вулицею, то відповідно до вимог пункту 7.48 ДБН 360-92**, пункту 5.8 ДБН В.2.3-15:2007 «мінімальна відстань від в'їздів на автостоянку та виїздів з неї від перехресть вулиць і проїздів місцевого значення (від межі проїзної частини) складає 35 м.».

У відповідності до [постанови Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 «Про Правила дорожнього руху»](#) визначено, що «перехрестя - місце перехрещення, прилягання або розгалуження доріг на одному рівні, межею якого є уявні лінії між початком заокруглень країв проїзної частини кожної з доріг. Не вважається перехрестям місце прилягання до дороги виїзду з прилеглої території.

Згідно передбачених проектом рішень відстань від перехрестя вул. Львівської та вул. Живописної до в'їзду на ділянку проектування або запроектованого паркінгу складає 85 м, що враховує вимоги державних будівельних норм.

Відповідно до пункту 7.47* ДБН 360-92** в'їзд повинен розташовуватись на відстані 35 м. від перехресть вулиць і проїздів місцевого значення (від межі проїжджої частини).

З наявної в матеріалах справи схеми вбачається, що прилегла до в'їзду дорога, не є проїздом місцевого значення у розумінні [ст. 8 ЗУ «Про автомобільні дороги»](#) та постанови Кабінету міністрів від 6 квітня 1998 р. № 455 «Про класифікацію автомобільних доріг України державного значення». Дорога по вул. Львівській є тупиковою.

З приводу відсутності у проекті влаштування приміщень для прийому дільничним інспектором, суд бере до уваги, що в Експертному звіті від 10 березня 2017 року, складеному ТОВ «УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ЕКСПЕРТИЗА», вказано, що проектом передбачені приміщення для чергових (консьєржів) та 629,84 м.кв. вбудованих нежитлових приміщень з можливістю використання частини для даних потреб за узгодженням сторін.

Як зазначено у звіті, додатково замовником надано лист Управління поліції головного управління національної поліції у м. Києві від 13.06.2018 року №вх7659/125/54/01-2018 щодо відсутності необхідності у вищевказаному приміщенні (том I а.с. 186).

Таким чином, зафіксовані Департаментом державної архітектурно-будівельної інспекції у місті Києві в Акті порушення не знайшли своє підтвердження під час розгляду справи, у зв'язку з чим суд приходить до висновку про наявність підстав для задоволення позовних вимог.

Окремо суд вважає за необхідне зазначити, що штраф за правопорушення у сфері містобудівної діяльності за своєю юридичною природою належить до виду адміністративно-господарської санкції, а тому повинен застосовуватись у межах строків, визначених [статтею 250 Господарського кодексу України](#), частина перша якої передбачає, що адміністративно-господарські санкції можуть бути застосовані до суб'єкта господарювання протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше як через один рік з дня порушення цим суб'єктом встановлених законодавчими актами правил здійснення господарської діяльності, крім випадків, передбачених законом.

Зі змісту цієї статті випливає, що законодавець встановив граничні строки застосування уповноваженими органами державної влади або органами місцевого самоврядування адміністративно-господарських санкцій до суб'єктів господарювання за порушення зазначеними суб'єктами встановлених законодавчими актами правил.

Аналогічна правова позиція висловлена Верховним Судом України в постанові від 27 травня 2014 року в справі №21-126а14, Верховним Судом у постанові від 21 лютого 2018 року в справі N 826/5/16 та Верховним Судом у постанові від 03.04.2018 у справі №814/2416/16.

Як було встановлено судом, оскаржуваною постановою від 24.05.2018 року № 60/18/10/26-25/2405/02/3 відповідачем було накладено на позивача штраф за вчинення правопорушення, передбаченого абз. 2 ч. 1 [ст. 2 Закону України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності»](#).

Згідно абз.1 ч.1 [ст.2 Закону України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності»](#) суб'єкти містобудування, які здійснюють проектування об'єктів, експертизу проектів будівництва, несуть відповідальність у вигляді штрафу за *передачу замовнику проектної документації для виконання будівельних робіт на об'єкті будівництва, розробленої з порушенням вимог законодавства, містобудівної документації, вихідних даних для проектування об'єктів містобудування, будівельних норм, державних стандартів і правил, у тому числі за нестворення безперешкодного життєвого середовища для осіб з обмеженими фізичними можливостями та інших маломобільних груп населення, незабезпечення приладами обліку води і теплової енергії, а також за заниження класу наслідків (відповідальності) об'єкта будівництва.*

В обґрунтування застосування штрафу відповідач посилається на розроблення та передачу проектувальником - ТОВ "БІК "ЦЕНТР" - замовнику будівництва проектної документації «Будівництво громадсько-житлового комплексу з нежитловими приміщеннями та об'єктами соціального призначення та підземними паркінгами на перетині вул. Львівської та вул. Живописної у Святошинському районі м. Києва» з порушенням вимог законодавства, містобудівної документації, вихідних даних для проектування об'єктів містобудування, будівельних норм, стандартів і правил. Змістом цього правопорушення є розроблення та передача замовнику проектної документації з порушенням вимог законодавства.

Як вбачається з матеріалів справи, будівництво громадсько-житлового комплексу з нежитловими приміщеннями та об'єктами соціального призначення та підземними паркінгами на перетині вул. Львівської та вул. Живописної у Святошинському районі м. Києва здійснюється на підставі дозволу на виконання будівельних робіт серії ІУ № 115170811902 від 29.03.2017 року, виданого Державною архітектурно-будівельною інспекцією України.

В свою чергу, у відповідності до ч. 2, 3 [ст. 37 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»](#) дозвіл на виконання будівельних робіт видається органами державного архітектурно-будівельного контролю. Для отримання дозволу замовником подається заява з переліком документів, серед яких зазначена проектна документація на будівництво, розроблена та затверджена в установленому законодавством порядку (п.3 ч.3).

У відповідності до частини 4 [ст. 37 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»](#) однією з підстав для відмови у видачі дозволу на виконання будівельних робіт є **невідповідність поданих документів вимогам законодавства**.

Таким чином, питання відповідності проектної документації на будівництво вимогам законодавства є предметом контролю органів державного архітектурно-будівельного контролю на стадії видачі дозволу на виконання будівельних робіт.

З вказаного вбачається, що інкриміновані порушення, які Департамент державної архітектурно-будівельної інспекції у місті Києві зазначив в якості підстави для накладення штрафу, а саме - розроблення та передача проектної документації з порушенням вимог законодавства, мало місце не пізніше березня 2017 року, адже вже 29.03.2017 на підставі такої документації замовнику було видано дозвіл на виконання будівельних робіт.

За таких обставин, постанова Департаменту державної архітектурно-будівельної інспекції у місті Києві від 24.05.2018 року, як рішення про застосування адміністративно-господарської санкції, винесена із порушенням строків, визначених [статтею 250 ГК України](#).

[Статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#) (право на ефективний засіб юридичного захисту) передбачено, що кожен, чий права та свободи, визнані в цій Конвенції, було порушено, має право на ефективний засіб юридичного захисту в національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, які здійснювали свої офіційні повноваження.

Згідно з частиною першою [статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 78 цього Кодексу](#).

Відповідно до частини другої [статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України](#) в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача. У таких справах суб'єкт владних повноважень не може посылатися на докази, які не були покладені в основу оскаржуваного рішення, за винятком випадків, коли він доведе, що ним було вжито всіх можливих заходів для їх отримання до прийняття оскаржуваного рішення, але вони не були отримані з незалежних від нього причин.

За правилами частини першої [статті 90 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні.

При цьому, суд перевіряє законність рішення суб'єкта владних повноважень і надає йому оцінку лише в межах, визначених частиною другою [статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України](#), та з дотриманням принципів адміністративного судочинства, встановлених частиною третьою [статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Аналіз практики Європейського суду з прав людини щодо застосування [статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#) (рішення від 21.01.1999 у справі «Гарсія Руїз проти Іспанії»), від 22.02.2007 у справі «Красуля проти Росії», від 05.05.2011 у справі «Ільяді проти Росії», від 28.10.2010 у справі «Трофимчук проти України», від 09.12.1994 у справі «Хіро Балані проти Іспанії», від 01.07.2003 у справі «Суомінен проти Фінляндії», від 07.06.2008 у справі «Мелтекс ЛТД (MELTEX LTD) та Месроп Мовсесян (MESROP MOVSESYAN) проти Вірменії») свідчить, що право на мотивоване (обґрунтоване) судове рішення є частиною загального права людини на справедливий і публічний розгляд справи та поширюється як на цивільний, так і на кримінальний процес.

Вимога пункту 1 статті 6 Конвенції щодо обґрунтування судових рішень не може розумітися як обов'язок суду детально відповідати на кожен довід заявника. Стаття 6 Конвенції також не встановлює правил щодо допустимості доказів або їх оцінки, що є предметом регулювання в першу чергу національного законодавства та оцінки національними судами. Проте Європейський суд з прав людини оцінює ступінь вмотивованості рішення національного суду, як правило, з точки зору наявності в ньому достатніх аргументів стосовно прийняття чи відмови в прийнятті саме тих доказів і доводів, які є важливими, тобто такими, що були сформульовані заявником ясно й чітко та могли справді вплинути на результат розгляду справи.

Також суд вважає за необхідне зауважити, що відповідно до пункту 41 висновку № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи щодо якості судових рішень обов'язок суддів наводити підстави для своїх рішень не означає необхідності відповідати на кожен аргумент захисту на підтримку кожної підстави захисту. Обсяг цього обов'язку може змінюватися залежно від характеру рішення. Згідно з практикою Європейського суду з прав людини очікуваний обсяг обґрунтування залежить від різних доводів, що їх може наводити кожна зі сторін, а також від різних правових положень, звичаїв та доктринальних принципів, а крім того, ще й

від різних практик підготовки та представлення рішень у різних країнах. З тим, щоб дотриматися принципу справедливого суду, обґрунтування рішення повинно засвідчити, що суддя справді дослідив усі основні питання, винесені на його розгляд.

На думку суду, відповідач, як суб'єкт владних повноважень, покладений на нього обов'язок доказування правомірності прийнятого ним рішення з урахуванням вимог, встановлених частиною другою [статті 19 Конституції України](#) та частиною другою [статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України](#), не виконав, а тому, виходячи з меж заявлених позовних вимог, системного аналізу положення чинного законодавства України, оцінки поданих сторонами доказів, суд за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, приходять до висновку про наявність правових підстав для задоволення позову.

Згідно з частиною першою [статті 245 Кодексу адміністративного судочинства України](#), при вирішенні справи по суті суд може задовольнити адміністративний позов повністю або частково чи відмовити в його задоволенні повністю або частково.

Відповідно до частини першої [статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України](#) при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього [Кодексу](#), стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Керуючись статтями [77](#), [139](#), [241-246](#), [263 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд, -

ВИРІШИВ:

1. Позов задовольнити повністю.
2. Визнати протиправною та скасувати постанову Департаменту державної архітектурно-будівельної інспекції у місті Києві про накладення штрафу за порушення у сфері містобудівної діяльності від 24 травня 2018 року № 60/18/10/26-25/2405/02/3.
3. Стягнути на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "БУДІВЕЛЬНО-ІНЖИНІРИНГОВА КОМПАНІЯ "ЦЕНТР" (04071, м. Київ, вул. Щекавицька, буд. 30/39, оф. 26; код ЄДРПОУ 36336262) судові витрати за сплату судового збору в загальному розмірі 2 378,70 (дві тисячі триста сімдесят вісім) гривень 70 коп. за рахунок бюджетних асигнувань Департаменту державної архітектурно-будівельної інспекції у місті Києві (01133, м. Київ, бульв. Лесі Українки 26, код ЄДРПОУ 37471912).

Рішення суду набирає законної сили в строк і порядку, передбачені [статтею 255 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Рішення суду може бути оскаржено за правилами, встановленими ст. ст. [293](#), [295](#) - [297 КАС України](#).

Суддя

О.В. Патратій